

ДОСЛІДЖЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ НАДАННЯ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ В АПТЕЧНИХ ЗАКЛАДАХ

Ляхович А.В., Ноздріна А.А.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

l.angelok.v@gmail.com

ВСТУП. У сучасному світі інформація є найціннішим глобальним ресурсом. Серед всіх видів інформації виділяють фармацевтичну, яка є складовою науково-практичної інформації й тісно пов'язана з медичною. За загальноприйнятим визначенням, фармацевтична інформація – це нормативно-правові, статистичні, інформаційно-методичні, економічні, фармакоекономічні, управлінського характеру відомості про створення, застосування, обіг лікарських засобів (ЛЗ), інших фармацевтичних і медичних товарів, необхідні для належного здійснення фармацевтичної діяльності та надання фармацевтичної допомоги населенню.

МЕТА. Проведення аналізу міжнародного досвіду надання фармацевтичної інформації в аптечних закладах.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ. Використовувались дані наукових публікацій, що аналізувались за допомогою загальнотеоретичних та кабінетних методів досліджень.

РЕЗУЛЬТАТИ. В умовах обмеженого доступу до лікарів загальної практики пацієнти часто покладаються на доступність та компетентність фармацевтів, які можуть розпізнавати поширені захворювання з нетяжким перебігом та надавати рекомендації стосовно лікування, а також помічати ознаки певних серйозних станів і радити звернутися до профільного спеціаліста. З огляду на це, деякі країни запроваджують програми, в межах яких фармацевт може надавати консультацію пацієнтам та рекомендувати ЛЗ при захворюваннях з нетяжким перебігом як член команди первинної медичної допомоги.

За результатами аналізу визначено, що у Великобританії функціонує програма «Common Ailments Service» (CAS), умовами якої передбачено безкоштовну послугу фармацевтом для деяких пільгових категорій населення з питань лікування, при цьому пацієнт обов'язково має бути зареєстрованим у місцевого лікаря загальної практики (аналог декларації з сімейним лікарем в Україні).

Програма CAS покриває 27 нозологій, за якими фармацевт може проконсультувати пацієнта та порекомендувати йому безрецептурний ЛЗ. Слід зазначити, що консультація фармацевта відбувається приватно в окремому приміщенні аптеки, та послуги фармацевта відшкодовуються державою. Дослідження результатів впровадження даної програми в Уельсі показало, що в цілому, більшість консультацій проведено з пацієнтами жіночої статі (62% всіх консультацій) у віці від 30 до 40 років. Найчастіше пацієнти звертаються за допомогою до фармацевта при таких захворюваннях, як сінна лихоманка, кон'юнктивіт (15% усіх консультацій), сухість шкіри/дерматит (12%), гельмінтози, вагінальний кандидоз, синдром сухого ока та інші.

У цілому, за даними наукових джерел, при проведенні оцінювання результатів впровадження програм з надання фармацевтами додаткових консультативних послуг, виявлено позитивний вплив у різних сферах, зокрема з точки зору клінічних і соціально-економічних результатів. Так, впровадження аналогічної програми в Канаді виявило економію державних витрат в галузі охорони здоров'я протягом п'ятирічного періоду впровадження. Впровадження зазначеної програми в Австралії продемонструвало зменшення навантаження на лікарів загальної практики, забезпечуючи альтернативу для інтеграції фармацевтів як основних членів команди первинної медичної допомоги.

ВИСНОВКИ. Аналіз світового досвіду впровадження програм надання додаткової фармацевтичної консультації показав, що такі послуги призводять до зменшення навантаження на лікарів первинної ланки надання лікарської допомоги, економії часу пацієнта, а взаємодія фармацевта та пацієнта оптимізує внесок фармацевтів в охорону здоров'я і підвищує загальну якість медичного і фармацевтичного обслуговування.